

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Decembre 1896.

Cu luna Decembre se încheie pe-riodul de trei ani pentru care au fost alese corporațiunile noastre bisericesci de sus până jos.

Cu 31 Decembre se încheie pe-riodul, pentru care au fost alese comi-tetele și epitropiile parohiale, comite-tele, sinódele și epitropiile protopresbi-terale, sinódele eparchiale și senatele scolare și epitropesci ale singuraticelor eparchii, cari și ele vin de a se alege din trei în trei ani.

În luna Decembre comitetul no-stru parochial în conțelegere cu oficiul parochial trebuie să compună lista mem-brilor sinodului parochial, având în vedere dispozițiunile §. 5 din regula-mentul congresual pentru parochii din anul 1878.

Lista acésta trebuie să se facă an de an, și încă cu cea mai mare îngrijire.

Comitetul și oficiul parochial tre-bue să cumpănescă bine cine anume în parochie duce vieță creștinéscă, vieță nepătată, cine anume își împli-nesce datorințele sale parohiale și cum le împlinesce.

Avem să ameliorăm dotațiunea preoțimei noastre, avem să ameliorăm dotațiunea învățătorimei noastre, avem să suportăm eventualele sarcini, cari ni se impun în interesul susținerii protopresbiterilor nostri, cari prin legile cele noue bisericesci sunt lipsiți de venite-le lor unice sigure din trecut, avem să suportăm sarcinile, cari ni le-a im-pus sinodul nostru arhidieceșan, pen-tru susținerea organismului bisericesc aici în centru, avem datorința să în-ființăm în parochii fonduri, cari să în-lesnescă înaintarea noastră în cultură.

Tóte aceste trebuie să le scótem din contribuiri credincioșilor nostri. Aceste le subsumăm între dato-rințele parohiale ale credincioșilor no-stri în cele materiale.

Mai sunt multe alte datorințe, cari credincioșii nostri le au față cu biserică.

Cercetarea regulată a bisericii, vieță creștinéscă bisericéscă, alipire că-tră biserică și instituțiunile ei, tóte ace-

ste forméză complexul datorilor față cu parochia.

Aceste trebuie să le aibă în vedere comitetul și oficiul parochial la stato-rirea listei membrilor sinodului paro-chial.

Credincioșii, cari nu-și împlinesc asemenea datorințe, și cari nu le îm-plinesc cu inimă bună și cu dorul de a promova binele bisericii, aceia, din punct de vedere bisericesc, sunt pătați.

Biserică noastră s'a pus pe basă largă, când a dat fie-cărui membru al sinodului parochial dreptul de a alege el preot, învățătoriu, comitet, epitropie, protopresbiter, comitet, sinod și epi-tropie protopresbiterală, sinod archi-dieceșan etc.

Dreptul acesta, fórté mare, dacă e pus în mâna unei masse lipsite de cultura cuviincioasă, unei masse, care ușor se lasă a fi sedusă, póte fi isvorul multor rele în biserică.

Nu voim să atingem întru nimica dreptul acesta al poporului de a-și făuri el fericirea sa, dară nu putem trece cu vederea un lucru, care noué ne însuflă îngrijiri.

La alegerile de preoți și de învă-țători nu arare-ori ne întâlnim cu faptul, că elementele cele mai turbulente, ó-meni cari mai puțin contribuiesc la perfecționarea instituțiunilor noastre bisericesci, se ó dicem curat, elementele cele mai coruptibile, aceste fac mai multă încurcătură și sunt casuri unde aceste dau majoritatea.

La facerea listei membrilor sino-dului parochial se dá ocaziune de a face corectură, de a lua măsuri, ca asemenea elemente să nu mai aibă loc între membrii sinodului parochial, și acésta pentru îndreptarea celor răi, și pentru întărirea celor buni.

Și mai ales tocmai acuma e de lipsă o cernere cât mai consciencioasă, în anul acesta, pentru-că sinódele anu-lui 1897 au grea misiune de împlinit, fiind a se face în luna Ianuarius re-staurarea tuturor organelor în parochie, în Februarius restaurarea organelor în protopresbiterat, și în Martiu restau-rarea celor din eparchii.

Nu voim să dicem, că cei che-mați a face acésta consemnare a mem-brilor sinodului parochial, conduși dórá de ură și răsbunare, să facă nedrep-tate, și să provóce nemulțămiri prin acésta. Dară la tot cazul ó rigóre să se aplice pentru binele și prosperarea instituțiunilor noastre bisericesci.

Lucrarea de căpetenie în luna acésta în parochie trebuie să fie înche-ierea socotelilor bisericesci pe anul 1896.

Datorința acésta se înțelege de sine pentru fiecare an, căci buna ad-ministrațiune cere, ca socotelile bise-ricesci să se încheie îndată cu finea anului, ca comitetul parochial revê-đute să le póta promova spre censu-rare sinodului parochial, care trebuie să se țină în a dóua Duminecă din luna Ianuarius.

În anul acesta lucrarea trebuie să se facă cu cea mai mare îngrijire și acurateță și pentru cuvântul, căci cu anul acesta expiră periodul de trei ani pentru care epitropia și comitetul a fost ales.

Pentru ca noua constituire să se póta face cu cea mai mare înlesnire, afacerile economice ale parochiei tre-bue să se termine îndată la încheierea anului.

Cele díse la adresa comitetului parochial și a epitropiei parohiale în ce privesc rațiociniile parochiei tre-bue aplicate și la comitetele și epi-tropiile protopresbiterale în ce privesc rațiociniile protopresbiteratului.

După experiența de până acuma la facerea rațiociniilor bisericesci au obvenit fórté multe neajunsuri, și is-ivorul acelora se reduce la ignoranța ómenilor, cărora s'au încredințat ofi-ciul de epitrop în parochie.

Nu putem afirma, că ómenii no-stri la administrarea averilor bise-ricesci nu ar fi avut mâni curate. În cele mai multe casuri epitropii, ca ómenii cei mai bătrâni, cei mai onesti în comună, nu au știut carte. N'au fost deci în stare să póte regulat ȳariu despre íntrate și eșite.

La darea socotelilor s'au încurcat, și încurcătura acésta acuma ține și se perpetuă de ȳeci de ani.

Biserică a îndatorat în cele din urmă pe preoțime să stea în ajutoriul epitropilor, așa am vėđut aici în ar-chidieceșă, așa în eparchia Aradului.

În chipul acesta vom puté ajunge să avem odată descurcate afacerile fi-nanciare în parochii, și vom ajunge la starea dorită, ca socotelile să se încheie îndată la finea anului.

Disciplinându-ne noi pe noi și noi între noi, ne vom consolida, ne vom întări și vom puté íntimpina greutățile de tot soiul cari ȳi de ȳi devin tot mai multe și tot mai grele.

Din parlamentul magiar.

Sedintița dela 14 Decembre 1896.

A fost cât se póte de monotónă, și dacă nu lua cuvântul noul deputat liberal Szmi-allowsky Valer pentru de a ataca pe con-du-cătorii partidului poporal în privința cură-țeniei alegerilor, și dacă acestuia nu i rės-pundea cum se cuvine canonicul Molnár, cei prezenți mai că nu se treziau de pe bănci ca să asculte ceva din vorbirile celorlalti oratori, în deosebi din vorbirea lui Sághy.

După Sághy a urmat Abrányi Kornél, carele a scos din sãrite pe toți cei de față, fiind deputat aiară de partide. Vorbescé mai întâiu despre stãrile externe, despre gloria triplei alianțe, despre luptele millenare ale națiunii, despre pericolul invasiunii slave. Tóte acestea au fost ascultate așa cum au fost; dar când a ȳis, că pentru delãturarea eventualitãților, trebuie ca Ungaria să priméscă și ó cuotă mai urcată în cas de ne-cesitate, chiar dacă n'am consimțit cu ea, și la acésta va ajunge lucrul, dacă va fi să de-cidă regele în privința acésta, — un potop de: oho, s'a resturnat asupra lui. Tot așa a fost íntimpinat și atunci, când a ȳis, că Un-garia nici odată până acum n'a protestat contra urcãrei cuotei. Cealaltã parte a vor-birei a fost mai mult un șir de rėsponsuri la ínteruperile ce i s'au adresat mereu, când a atacat pe drept ori pe nedrept cõr-dele patriotismului șovinist. La urmã declarã, că primescé proiectul de adresã prezentat de majoritate. — Cu acésta liberalii au fost mulțãmiți.

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Asa pentru pilde, da ke asztezi dintru oszute szau omie de oameni, nu ar avea unul mai multe lokuri, dobitoacse, szau bani de kit altul, indate dupe dóe, szau trei luni de zile, ku atita mai virtosz dupe vro doi ani, unu dupe mintea, sztreдания. szau no-rokul szeu ku mult mai mult ar avea, de kit altul si pine kind csel usor la minte, si prepeditul, de toate szar lipszi, pine atunts sztreďalnikul, si intzeleptul mult szar agonizati. Asa dare nu intru atseja szte egalitatea aszeminetateá, kumke unul ateatea averi sze aibe, kite si altul, fiindke, atsaszta eszte ku ne putintze, si fiindke dela nime nusze poate lua cse eszte alui; dare intru atseja szte adeverata ega-litate, aszeminetate, ka oameni sze aibe aszemenia drepturi, fere de deszkilinare limbi kare o vorbeszk a religii kare o merturiszszk, si a neamului dekare szetzin, dsszpre alte parte ka intru oforme szefie asz-kultetori de legi si de deregetori dupe lege pusi, sze fie datori apleti dare puterilor, si averilor szale, ameszuratá, si lukrulire obsti ale inplini, fiindke fere de datul deri, si purtarea greutetzilor, czara nu poate

szta. din dare sze inplenezsku keltueele czeri, pre-kum plata Tiszturilor, czinutul katanelor si multe altele; prin lukrulire de obste sze geteszku mai ku szame drumurile, kari ne aperrat szint de lipsze, si toate aitseszte pentru binile de obste sze intimple.

Drepatsaja dreptatea pofteste, kafieste kare cse-tetzan a toatei czeri intru oformé sze poarte greu-teczile atseszte, dare fireste, fieste kare dupe puterile szale, kare are mai mult sze dee mai mult, kare are mai putzin mai putzin sze si deje. De egalitate sze czine mai inkolo si atseja, ka fieste kare in naintea legilor să fie intru oformé pentru pilde: ka pentru ó aszemenia gresale aszemenia pedeapsze sze szufere, bogatul ka si szerakul, si dekumva eszte csineva vrednik de Deregetorie szau alte reszpletire, aszemi-ne szepoate atseja dobindi fieste csine ori de tse netsune, szau neamu sze sze tzije.

14-o. Din szlobozenie, si aszeminetate (egalitate) izvoreste fratietatea fere de atsaszta cselelalte dóá n'au pretz dar nitse nu potu exista, fratietatea szte' intru atseja ka uni pe altzi ka fratzi szte ne jubim, pentruke kutotzi fi lui Dumnezeu fiind, ne-amuri szintem, si noi fiind a Patriei atsestija csete-tzeani szlobozi, ku aszemenia drepturi szupt atseleas inszertsineri, si datorii, ori cse limbe sze vorbim, ori cse relege sze merturiszszim, ka fratzi trebuie sze ne szokotim uni pe altzi. Asa dare din fratietatea atsa-szta urmeaze ka unul pe altul sze ne jubim, szene

pretzuim, si szene aperem. Asa eszte Unguri, Rõ-mani, Szekui, Szaszi, si Armeni, totzi szintém fratzi si dultsea noasztre Maiké' eszte Patria. Atsaszta a noasztre' dultse Maiké', marea czara ungureaszke ku Transylvania (ardealul) impreunata', si Puternikul atsesti tzeri Kraju, si Imperat Inaltzia sza Ferdinand al V-lea nimerui n'au dat pentru atseja obligetzii (legeturi) si datorincze, pentru ke eszte Unguru, Romanu, Szekuj, Száu szasz, si asa nimene nu szte-pineste szlobozenia, si drepturile jei si nu implineste datorinczele szale, ka unul ka atsela, kare vorbeste atsaszta, szau alta' limba, szau eszte neszkut dintru atseszta, szau alt szinge, szau ke sze tzine dekutare relege, dare fieste kare ase sztepineste szlobozenie si drepturi, ka csetetzan szlobod atsejás czeri si ka kredintsosz szupuzs a atselujasu Kraju.

Si ka pe uni ka atseja szene bine kuvintze Domnul cserurilor, si ka uni ka atsestia szedem mina' si sze ne jubim uni pre altzi.

Szaudat din Sedintza Kesaro Krejeszskuluj Gu-bernum in 17 di a luni lui Junie a anului 1848 in Klusu tenute.

Gróf Teleki József m. k. Biro József m. k.
Gubernator. Secretarius.

(L. S.)

(Va urma).

La finea ședinței Horánszky interpelează pe ministrul de interne în cestiunea persecutării opoziției din Székely Udvarhely.

Ministrul Perczel declară, că va răspunde la interpelațiune după ce își va câștiga informațiile și datele necesare.

Ședința dela 15 Decembre 1896.

Oratorii devin mai animați.

Komjáthy, într'un discurs mai larg vrea să dovedească, că Ungaria numai urmând politica independențelor are viitoriu. Protestează contra aserțiunii din proiectul de adresă a majorității, că Ungaria este o parte a monarhiei.

Urmază un nou deputat Szöcs Pál, carele ia în apărare „populus banffyanus“ contra lui Apponyi.

Horánszky Nándor vorbind despre sistemul guvernamental actual dela noi dice, că acesta înotă până în grumași în noroiu, ér alegerile trecute n'au fost altceva decât o trăsătură și împinsătură continuă între alegători și între puterea armată și poliție.

La urmă se cicăle puțin unii pe alții Pulszky și Horánszky în cestiune personală și ședința se încheie.

Ședința dela 16 Decembre 1896.

A fost cât se pôte de instructivă. Nu s'au rostit discursuri, cari te răpesc, dar s'au spus adevăruri, ca arareori de altădată. Au vorbit din inimă, dacă putem să ne exprimăm așa, atât liberalii cât și opoziționali.

Cu deosebire liberalii au excelat prin... sinceritatea lor.

Așa d. e. Örley Kálmán, a ținut cu mândrie, că bine fac solgăbiraele și notarii, că iau parte la corteșiri în favorul guvernului, căci altcum n'ar ajunge în parlament atâtea elemente patriotice. În privința alegerilor apoi dice, că: nu guvernul și partidul seu, liberalii, au comis abuzuri la alegeri, ci din contră, opozițiunea.

Atâtea sinceritate și totodată ciuism, nu s'a vădit de mult în plenul parlamentului. Și opoziția l'a ascultat cu resignațiune.

Al doilea orator liberal a fost Ágoston József, carele, probabil mai precaut, a ținut, că va fi bine să se arunce vël peste cele întemplate la alegerile trecute.

Mai pe lung a vorbit ugronistul Sima Ferencz, carele încă se ocupă cu abuzurile dela alegeri.

Bartha Ödön, kossuthist, arată cu date statistice, că guvernul duce în eróre coróna despre stările financiare ale țerii, susținând, că acestea sunt normale, când pământul țerii aprópe până la jumătate din valoarea lui e împovorat cu datorii.

Szalay Károly, ugronist, între altele dice, că da, la noi există și o cestiune confesională; pretinde autonomia bisericii catolice și dotarea mai corăspunzătoare a bisericii reformate. Privitoriu la ținuta guvernului, când simplu negă faptele, ce i-se impută, dice, că acesta nu e destul, ci trebuie să dovedească contrariul. Întrébă apoi guvernul, de unde a pus mâna pe bani la alegerile trecute. La urmă negă legalitatea parlamentului actual, pentruce a fost îndru-

mat la ordine din partea presiului. Sferșesc prin citarea unui vers de curuțiu, în care țere, că până când va fi vre-un neamțiu în țere, până atunci nu va fi linisee în ea, ceea-ce ér a dispăcut presiului, vădend în acest citat agitațiune în contra unei naționalități.

Ședința dela 17 Decembre 1896.

A fost cât se pôte de interesantă. A vorbit și însuși însuși ministrul președinte, precum se vede preparat de acasă, căci preparațiunile ce și-le face înainte ședințelor ori cele ex abrupto, totdeauna îi sunt foarte slabe, atât cu privire la cuprins cât și la formă.

Primul vorbitoriu a fost Polczner Ferencz, carele alăturându se la proiectul de adresă prezentat de Eötvös Károly, dice, că mesagiul de tron vatémă adenc suveranitatea reprezentanței poporului. Constituțiunea magiară nu se basază nici pe drept divin, nici pe bunul plac al regelui. Delăturarea acestor vătămări din partea ministrului președinte, ar ridica numai splendóra coróniei. Adenc este vătémă națiunea și prin aceea, că dieta se deschide sub cântarea: „Dómne ține și protege“ și sub aripile vulturului cu două capete, insigniile Austriei. Majoritatea actuală a parlamentului este o mare plagă pe țere (Madarász: o a doua invasiune tatară.) Pentru delăturarea abuzurilor dela alegeri, nu vede alt mijloc, decât introducerea votului universal secret, dar condiționat dela facultatea în vorbire a limbei magiare.

S'a mai scuturat și cu alte vitejii dl Polczner, dar cam cu puțin rezultat, căci din partea liberalilor în mare majoritate abia a fost băgat în seamă, ér opoziția a dispărut în noianul acestora.

După Polczner a sunat tunul cel mare, precum se dice, a luat cuvântul însuși ministrul președinte, br. Bánffy, carele ține un discurs, dacă-l putem numi așa, în care cercă a combate acușele opozițiuni privitoare la abuzurile electorale, unde a putut cu argumente, ér unde n'a putut, cu negațiuni, contra acușe și cu un cinism de tot bătător la ochi. Dă în Ugron, dă în Apponyi, dă în drépta, dă în stânga, dă numai unde pôte, ori nimeresece ori nu nimeresece, lucrul principal e numai ca să — dea, ca astfel toți contrarii să se témă de el.

Tabăra sa l'a aplaudat, ér opoziția s'a scandalisat. Declarațiunile, ce le-a făcut, dovedesc o decadință totală a parlamentului magiar și în deosebi a guvernului și a partidei liberale dela putere.

La acușele, ce le-a ridicat opoziția contra guvernului și a partidei sale în privința corupțiunii dela alegeri, simplu o acușă pe acesta reciproc, că și ea a corupt pe alegători și s'a folosit de forță unde a putut. Tot așa răspunde și la acușă, că partidul liberal a avut cassă specială pentru suportarea speșelor la alegerile trecute. Pe contele Apponyi îl asemănă cu spiritul cel rău, care negă a se supune lui Dumnezeu. Ba, citând din Plato, dice tot referitoriu la contele Apponyi, că pe oratorii cei mari țere trebuie să-i distingă, dar în fruntea afacerilor de guvernament și de

administrațiune să nu-i pună, căci sunt periculoși pentru ea. Celelele ce le-a mai ținut baronul Bánffy sunt numai nisce lucruri secundare, de aceea nici nu ne mai perdem vremea a le reproduce.

A mai vorbit contele Benyovsky, poporal, carele cere revisiunea, ér când a ținut, că regele a sancționat acele legi politice bisericesti numai cu prețul unei mari abnegațiuni — a fost îndrumat la ordine din partea presiului. Eșența vorbirii lui Benyovsky e, că fundamentul statelor e religiunea, ér atacarea acesteia este subminarea statului.

Ultimul a vorbit Mesko László, carele se alătură la proiectul de adresă prezentat de Eötvös.

Resolvarea cestiunii metropolitului-primat Ghenadie al României.

(Urmare și fine.)

Duminecă la órele 11 și 1/2 s'a făcut cu totă pompa investitura noului Metropolit-Primat, după-ce „Monit. Of.“ de Sâmbătă a publicat decretul regal, prin care P. S. Sa Iosif Gheorghian, episcop al eparhiei de Roman, este întărit în scaunul de metropolit-primat al Ungro-Vlachiei, Exarch al Plaiurilor, Primat al României și președinte al sf. Sinod.

Cortegiul a pornit dela s-ta metropoliă în ordinea următoare: 1) Prefectul poliției, 2) două plutóne de cavaleriă, 3) protoiereii, 4) trăsura regală cu metropolitul-primat, 5) alte două plutóne de cavaleriă. La drépta și la sténga trăsuri călărea câte un maior.

La intrarea în curtea palatului garda a eșit prezentând arma și musica militară a intonat spre rugăciune. La scara de onóre a palatului metropolit-primat a fost primit de prefectul palatului și condus de el și de adjutanții regali în salonul de primire.

Anunțându-se sosirea Inalt Prea Sântiei Sale, M. S. Regele, precedat de dl prefect al Palatului și de dnii adjutanți, a apărut în sala Tronului. În acest moment corul, așezat în galeria de sus, a intonat imnul „Maicei-Domnului“, Axionul.

După-ce M. Sa S'a suit pe Tron, dl ministru al cultelor cu dl prefect al Palatului și doi dni adjutanți au introdus pe I. P. S. S. Mitropolitul Iosif, procedat de protoiereii capitalei și urmat de archiereii Metropoliei cu toiagul archiepiscopesc.

I. P. S. Sa, îmbrăcat în mantia archiepiscopală, ajungend în fața Tronului, dl ministru al cultelor a luat cârje din mâna archidiaconului, pe care o remise M. S. Regelui și dete cetire următoarei diplome a noului ales:

Diploma,

CAROL I,

prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României,

La toți de față și viitori sênătate!

„Colegiul electoral prevădut la art 1 din legea pentru alegerea Metropoliților și

Episcopilor eparhioți, cum și a constituirei S-tului Sinod al Sântei biserici autocefale ortodoxe române, alegend, în ziua de 6 Decembre anul una mie opt sute nouă-zeci și șese, pe P. S. Sa Episcopul de Roman, D. D. Iosif Gheorghian, de Archiepiscop și Metropolit al Ungro-Vlachiei, Exarch al Plaiurilor, Primat al României și Președinte al Sântului Sinod al Sântei biserici autocefale ortodoxe române:

Noi Carol I. Rege al României,

Am întărit, prin înaltul decret Nr. 4622 din 6 Decembre, anul o mie opt sute nouă-zeci și șese, alegerea făcută, și dăm a Noastră diplomă odată cu investitura I. P. S. Sale D. D. Iosif Gheorghian, Archiepiscopul și Metropolitul Ungro-Vlachiei, Exarch al Plaiurilor, Primat al României și Președinte al Sântului Sinod al Sântei biserici autocefale ortodoxe române.

Data în Palatul Nostru regal din Bucuresci, în fața înaltului cler, a consiliului Nostru de ministri, a înaltelor Corpuri legiuitoare ale statului și a fruntașilor țerei, în opt Decembre, anul mântuirii o mie opt sute nouă-zeci și șese, ér al domniei Noștre al tre-zeci și unulea.“

Carol.

Minist. ul cultelor
și instruciunii publice,
G. Mărzescu.

Nr. 4624.

După acesta, Majestatea Sa a dat cârja I. P. S. S. Metropolitului-primat dicându-i:

„Încredințez Inalt Prea Sântiei Tale Toiagul archiepiscopesc, spre a Te investi ca Metropolit al Ungro-Vlachiei și Primat al României.“

Discursul M. Sale Regelui.

Apoi a rostit următoarea cuvântare:

„Cu suflet mișcat de bucurie am încredințat Inal Prea Sântiei Tale cârja archiepiscopală, ca un semn vedit al înaltei trepte de Metropolit al Ungro-Vlachiei, Exarch al Plaiurilor și Primat al României, la care ai fost din nou ridicat prin glasul marei adunări, pentru fericirea Sântei biserici autocefale ortodoxe române.

„Țere întrégă, cu Regele în frunte, salută cu dragoste și respect reînțorcerea Inalt Prea Sântiei Tale la acest Scaun metropolitan, pe care l-ai împodobit prin cuvóșia Ta și prin tóte însușirile însuflețite de blândete și de modestie.

„În fața împrejurărilor grele prin care biserica a trecut, Inalt Prea Sântia Ta ai părăsit odihna și liniștea sufletească ce ai căutat departe de lumea șgomotósă, spre a răspunde la obștesca dorință a binecredincioșilor de a revede în mijlocul lor pe vrednicul Metropolit care, în lunga și binecuvântata sa pastorie, a lăsat în turmele Sale neuitate amintiri de dragoste și venerațiune.

„Pronia cerescă se binecuvinteze sânta chemare a Inalt Prea Sântiei Tale, și se răsplătescă sirguintele ce din nou vei desfășura întru păstrarea țării și strălucirii Sântei biserici naționale.

„Investitura metropoliților și a episcopilor este un act totdeauna încunjurat de o

Diarul unui copil drăcos.

Tradusă de Giulio.

(Urmare.)

Eu fugii de grabă acasă și top în casă unde ședeau ómenii și gângăviu: „Ați face mai bine de v'ați grăbi, dacă vreți s'o mai prindeți. Cred c'ar fi bine să 'nucii pe ser-vitor, fiind-că bate așa caii.“

„De cine vorbești?“ dice mama.

„Oh, chiar nimic. Numai Lil a fugit cu el într'o trăsura. Ei merg la Platville ca să se cunune. 'I-am vădit tocmai când plecau.“

Dar atunci ținse tata o vorbă cam urfă. Elsbett fugi în odaia Lilei, spre a se convinge de spui adevărul. Pe mine mă alun-gară la culcare, ca de obicei când fac vre-o glumă și când mă școl dimineța, aflu la dejun pe draga Lil cu celalalt. Ea'mi ținse: „Oh Jorji, de ce ne-ai tradat!“ și începu a plânge tare.

Aș fi dorit să fie nefăcută.

5. „El n'a știut că-i încercat.“

În casa noastră s'a întemplat o pacoste. Mie nu-mi va sluji spre cinste, de voi spune, că cine pórta vina. Sunt un băiat teribil. Ție

însă, scumpul meu țin, îți voi mărturisi tot. Dór nici n'am vrut s'o fac. Merit eu deci ocară? Aș dorii ca ómenii cei mari să nu mă mai tot înjure. Eu sunt un băiat teribil, dar nu cu voia, se întemplă numai iac' așa. Tot orașul este turbat asupra mea. Papa dice, că se așteptă să fiu trimis la arest. O scumpul meu țin, ai visat tu cândva ca micul têu proprietar va ajunge și în temniță? O, e grozav să veđi pe tutorul bisericii, pe judele și pe domnișóra cea bétănă Harknef cum se uită la tine de încrunat cu fruntea cea șbircită, ca și cum ai fi un tâlhar fără inimă, și dacă n'ai făcut'o cu intenție. Ađi diminéță am fost un băiat cum se cade, m'am jucat în vecini la Hanzi Braun și nu s'a întemplat nimica — decât că am rămas la ei la masă cu tóte că mama lui Hanzi nu voia și după aceea veni el la noi și ne petrecurăm șarmant. Noi fuserăm sus în odaia mami, fiind ea dusă în vizită, pusei un scaun pe masă și mă cățărari frumșel până la scândura cea mai de sus a stejarului de lângă cuptor, luai câteva sticle cu doftorii și le dădui lui Hans să le gaste, fiind-că spunea că au gust bun. Dar după aceea devenii de-odată palid și așa de bolnav în fóle încât nu mai știa că stă pe picióre sau pe cap. Așa dar fi dădu Betti o ciașcă cu apă murdară caldă și cu muștar

mestecat, așa o zamă grozavă, încât îndată ce o beu, dădu tot afară și i-se făcu bine. Cum se duse Betti după muștar, ochii în buzunarul tatii și aflai un fléc de pistol. Hanzi spunea, că este un revolver și îl oprii de a-și căsca gura și fugii de-l ascunsei sub perna mea.

„Cu asta ne vom juca, când vei fi éráși sănétos“, ținsei eu, dar el trebui să se ducă acasă după-ce vomase, îl durea capul.

Pistolul îl lăsa sub perină, fiind-că-mi era témă să nu-l vadă Betti. Aveam planul de a spéria pe surorile mele cu el, fiind-că nu credeam că va fi încercat, dar ele totuși se vor spăria, ca și cum ar fi. Fetele de obicei tipă ca nebune, dacă ved o pușcă sau pistol.

Ș'apoi domnul Slokum veni ér la teie. Popii sunt cei dintăiu ce se invită la teie, jumătate din ocupația lor de țin este a umbla nimica și de a mânca cu damele. Eu mă ascunsei. Papa trebui să se ducă la adunare și mama se duse să vadă ce mai face Hanzi. Susana merse cu Doctorul la preumblare și Elsbett cu Lil trebuiau să-i pórte de grije popii ca nu cumva să adórmă. Lili numai vorbise un cuvânt cu mine din séra de când o luase la sănétosa. Ea nu mai este cum era mai nainte, era bună de glume și vițuri ca

și un băiat, acuma nu m'aș mai mira, dacă s'ar mărita după un popă, așa 'i de smerită. 'Mi-ar fi plăcut, de nu 'mi-ar fi umblat gura atunci, ea dice că m'ar fi luat la ea, dacă s'ar fi măritat după domnul Jones. Așa 'mi dispar visurile unul după altul — astai o lume cernită.

„Acum“, ținsei eu, „mă voi furișa sus, voi lua pistolul și voi merge în salon ca să le mai spariu somnul. El nu 'i încercat. O ce mai drag de glumă, să-i ađi guitând!“

„Betti, ținsei eu, împrumută-mi șalul têu un pic, vreau să fac pe indianul.“

Ea nici pe departe nu visa de un revolver și-mi împrumută șalul. Mă 'nfășurai în el, îmi luai o bătă pe umér în loc de pușcă și mă dusei tiptil la ei, ca nu cumva să observe, că indienii le-au împresurat tabărul. Deschisei ușa încetinel și mă cucuii înăuntru. Popa și Elsbett erau de cealaltă parte a odăi pe sofă. Lil broda la o tavă de lampă, totul era liniștit — óra era potrivită, momentul sosise și cu un urlet infernal asaltai tabărul lor, strigând de trei ori: „Hurra!“ țintii cu pistolul dicend: „Predați-vó ori pușe!“

(Va urma.)

mare solemnitate; de astădată însă, această ceremonie, dobândește o deosebită însemnătate, căci ea s'a săvârșit nu numai în fața Sântului Sinod, a Corpurilor legiuitoare și a autorităților constituite, ci și a tuturor fruntașilor Țării, cari au închinat puterile și rivna lor la ridicarea și întărirea Regatului. Această este o scumpă mărturisire, că toți se înfîlesc într'un singur gând, într'o singură voință, de câte ori se prezintă mari cestiuni naționale, când Patria are nevoie de concursul tuturor fiilor săi.

„Privesc dar cu deplină încredere în viitor, sigur fiind, că prin unire vom înfrunta de apurarea toate greutățile, vom înlătura toate primejdiiile.

„Poți avea un sentiment de mândrie, Inalt Prea Sântite Părinte, că primești pentru a doua oară din mâinile mele cărja arhipăstorală tocmai în împrejurări așa de ferice care prevestesc, că grăua sarcină ce Inalt Prea Sântia Ta îei asupra-Ții, va fi îndulcită cu ajutorul lui Dumnezeu, prin sprijinul și iubirea ce vei întâmpina din partea noastră a tuturor.

„Urând Inalt Prea Sântiei Tale din adâncul sufletului Meu ani mulți și fericiți pe Seantul metropolitan al Ungro-Vlachiei, sunt sigur, că neîncetat vei înălța rugile Tale către Atot-Puternicul, ca să reverse asupra noastră binecuvântările Sale și să ocrotască Sânta biserică națională și scumpa noastră Țară, ale cărora instituțiuni, — temelia și scutul Statului nostru, — vor găsi totdeauna în mine un călduros apărător.“

Discursul metropolitanului.

La acesta, I. P. S. S. Metropolitanul, foarte mișcat, a răspuns:

Sire,

„Treizeci de ani trecuți sunt de când Națiunea română V'a pus în capul ei, și încredințându Vă destinele V'a dat și dreptul de a exercita o supremă priveghere și un binefacător control asupra tuturor instituțiilor din stat, pentru ca așa pretutindeni să faceți să domnească dreptatea. Fiți mândru, Mărețe Suveran, că Sânta noastră biserică autocefală ortodoxă de răsărit V'a primit și Vă privește ca Apărătorul ei cel mai înțelept și cel mai puternic.

„Strălucita această adunare, în care recunosc pe atâți fruntași și stâlpi ai țării, pe mai marii oștirilor și ai înaltelor deregetorii publice, au venit cu toții în jurul Vostru astăzi, spre a atesta lumii întregi, că tronul lui Carol I. nu se rașimă de cât pe dragostea și venerațiunea curată și nemăsurată a întregului popor român. Și cum, vrednicul urmaș al lui Stefan cel mare și Mihaiu Bravul, n'ar putea El să se rașime pe dragostea și venerațiunea poporului său, când buvântățile inimei Sale, blândă și dulcea cuvântelor Sale, străbat în adâncul sufletului și inimei noastre, întocmai ca roua Ermonului când se pogoră pe munții Sionului?

„Smeritul rugător către Dumnezeu, preot și arhieru până eri, cel mai mic între frații mei întru Christos, ales astăzi de Sântul Sinod, autoritatea cea mai înaltă și cea mai sănătă a sântei biserici autocefale ortodoxe române, precum și de mandatarii țării, cu smerenie și evlavie primind astăzi pentru a doua oară din Augustele Voastre mâni toiașul de Arhipăstor al metropoliei Ungro-Vlachiei și de Primat al României, nu pot să nu ridic ochii mei la ceriuri și să nu dic: „Martor fmi este Dumnezeu Domn, că nici s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei, nici am umblat după cele mari ale pămentului“. Dar mărturisind acesta mă întreb: unde este creștinul, unde este Românul, care să nu vadă în Carol I idealul regilor creștini, pe a căruia coronă se cetesece Evangelium dragostei către Dumnezeu și către deapropoale, vădându l dîlnic practicând învățătura apostolului Pavel, carele dice: „De aș avé prorocie, și de aș sci toate tainele și aș avé totă sciința, și de aș avé totă credința, cât să mut și munții, ér dragoste nu am, nimic nu sunt“.

„Precum în trecut așa și în viitor, smerit mă rog să credă Majestatea Voastră, că în păstoria turmei cuvântătoare a Domnului Isus Christos, somn nu voi da ochilor mei, nici dormitare genelor mele, ci tot sufletul și rugile mele către cel Atot-Puternic le voi înălța ferbinte, pentru ridicarea și întărirea statului român și pentru păstrarea bisericii noastre în veci slăvită și sănătă.

„In miezul nopții scula-mă voi, Sire, și voi admira bunătățile inimei Vóstre ca și mărirea faptelor Vóstre, căci voi sunteți, Majestate, primul rege al României, care a mărît peste tot local numele nómului românesc.

„Uniți cu glasul vostru așa dar, voi mari dirigători bisericesci, iubiți ai mei frați întru Christos, voi fruntași ai țării, voi mari marii oștirilor și ai dirigătorilor publice, uniți glasul vostru cu cel al smereniei mele și să strigăm împreună:

„Mulți ani trăescă regele Carol I pentru fericirea țării și înflorirea bisericii!

Mulți ani trăescă Majestatea Sa regina!

„Mulți ani trăescă moștenitorii tronului!

„Mulți ani trăescă drăgălașii prințiori, meniți dela Dumnezeu să înveselască și să împlie de bucurie gloriosele bătrâneți ale primei regine, a scumpei noastre Românie.“

După terminarea ceremoniei, la care au asistat miniștrii, senatorii, înaltele curți, primii președinți și procurori, înaltele curți, generalii și directorii ministerielor, generalii și șefi de corpuri prezenți în Bucuresci — metropolitul a fost reconduc la metropoliă în aceeași ordine și cu același ceremonial.

La ușa bisericii s-tei metropolii, metropolitul-primat a fost primit de episcopi și arhieriei și apoi s'a făcut rugăciunea obicinuită.

Noutăți.

Avis. Domnii membri români ai congregațiunii municipale sunt rugați, a participa la ședința clubului, *Luni, în 28 Decembre a. c. la 5 ore după prânz*, în localitățile casei române din loc. Sibiu, la 24 Decembre 1896 st. n. Biroul clubului: Ioan de Preda, president; Dr. Vecerdea, secretar.

Introducerea episcopului Lugoșului. Introducerea în eparchia sa a nomencliturii episcop gr. cat. al Lugoșului, Dr. Dem. Radu, se va săvârși în 23 Februarie n. 1897. Episcopul Radu a umblat zilele trecute în Lugoș incognito, și și-a vizitat reședința.

Eternizarea vizitei dela Cotroceni. Cu privilegiul vizitei M sale la Bucuresci, monarhul nostru, în conțelegere cu regele Carol, a hotărît să eternizeze vizitarea trupelor pe plaiul dela Cotroceni. M. Sa monarhul a încredințat pregătirea tabloului pictorului din Viena Adjukievic. Un exemplar deja e terminat, și reprezintă defilarea înaintea M. Sale a trupelor conduse de regele Carol. Acest exemplar a fost trimis regelui Carol. Maj. Sa monarhul a comandat și pentru sine un asemenea tablou.

Lumina electrică în bisericile din Rusia. Oficiile bisericești din capitala Rusiei mult timp s'au opus tendinței de a conduce și în biserici lumina electrică. În cele din urmă s'au învoit cu observarea, că dinaintea altarinului și mai departe vor lumina luminile de ceară și candelă de oleu, ér cu lumina electrică va fi iluminată numai partea cealaltă a bisericilor.

Studentii nihilisti. Studentii ruși din Varșovia sunt ținuți sub strictă supraveghere din partea poliției, constatându-se că între ei sunt foarte mulți nihilisti. După ordinul guvernului din Moskva s'au făcut la mai mulți studenți perchișișii domiciliare, confiscându-se mai multe scrisori compromițătoare. Douăzeci de studenți au fost deținuți, și transportați în Moseva.

Lăutariul și principesa. O scire romantică, chemată să provóce senzație circulară prin toate foile: tinera și frumoasă nevastă a principelui din Belgia Chimay a fugit cu un lăutariu țigan, de origine din Ungaria. Afacerea — după spusa țiganului — s'a întemplat în chipul următoriu: Lăutariul țigan, cu numele Rigó Iános, odrazla unor țigani din Pákoz, după ce și-a învățat măiestria și a fost atașat în mai multe bande de lăutari, în sfârșit și-a constituit o bandă proprie, cu care a concertat în mai multe orașe străine. În a. 1895 a concertat la Paris într'un restaurant de frunte. Principesa dinpreună cu frumoasa sa soție a cercetat concertul. Principesei i-a bătut la ochi persoana brunetă, care manua cu o rară artă arcului, și a cer-

cat privilegiu spre a face cunoștință cu el. Urmarea a fost, că s'a îndrăgît într'u atâta în țigan, încât părăsindu-și bărbatul bolnăvicios și uricios, după ce i-a intentat proces de divorțiu, s'a luat cu țiganul spre Ungaria. Ce bucurie pe „dada“ bătrânul, când și-a văzut purdeul de braț cu frumoasa principesă. Tótă țigănia din Pákoz e în mișcare; se arangiază mari festivități în onoarea lui Iancsi, ajuns la atâta cinste.

Principesa Chimay e fata unei familii bogate din America și se chêmă Clara Ward. S'a cununat în a. 1890 în Paris cu principela Chimay, fiul fostului primministru al Belgiei, odrazla unei familii, a cărei membri se țin egali în rang cu ori-ce casă nobilitoare. Actul cununiei a fost îndeplinit de nunciul papal Rotelli. Procesul lor divorțial va fi pertractat în curând de judecătoria din Charleroi, după terminarea căruia, principesa Clara se va cununa cu Rigó Iános, care va delecta-o cu dipla.

Originea tetovării. Un învățat engles a scris nu demult într'o revistă etnografică despre originea tetovării. Învățul e de părerea, că tetovarea ar proveni din motive religioase. Multe popóre sêlbatică sunt de credință, că prin tetovare își arată pietătea față de sfântul, pe care îl adoră. Datina această nu este cunoscută numai la popórele sêlbatică de ađi, ci a fost și la vechii Fenicieni, cari își purtau tetovate pe brațe insigniile țeității lor. În Seelanda nouă de ost tetovarea o face preotul și acolo este credința, că femeia, care nu vrea să fie tetovată, după mórte nu are parte de fericirea eternă.

Plóie de viermi. În apropierea orașului Miskolcz s'a arătat un deosebit fenomen. Zăpada próspețá a fost dintr'odată acoperită și inegrită de o mulțime uriașă de vermi, cari căăuseră în formă de plóie. Fenomenul se explică așa, că plóie de vermi a fost mánată aici de un vânt nebul, din alte ținuturi cu climate mai ferbinți.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ

Notiță literară.

Cu ocaziunea ședinței publice, ținute de societatea „Andrei Șaguna“ la 29 Noembrie a. c. în memoria nemuritorului bărbat al nómului românesc și bisericii ortodoxe, *Andrei Baron de Șaguna*, a cetit clerical cursului III Ioan Dobre disertațiunea sa asupra apostolului *Georgiu Lazar*, care a aprins celor dintotdeauna de Carpați făclia românismului, la a cărui căldură s'a desvoltat înfloritórea „Românie“ de ađi.

Ca și toți, căți s'au ocupat cu viața și activitatea lui Georgiu Lazar, așa și clericul Ioan Dobre ne-a amintit caracteristicul epitaful, redactat de însuși Lazar și scris după mórtea lui pe o modestă cruce de lemn, carea dela 1823 până la 1865 indica locul unuia din cele mai scumpe morminte pentru întreg nómul românesc.

La 1865 călătorind comitele Carol Rosetti prin Ardél a cercetat și Avrighul unde se află mormântul fostului profesor.

Vădend el, că crucea dela mormântul marelui dascăl este aproape cu totul putredă, îndemnat de o fișcă recunoscință și de o națională datorință, — a înlocuit-o prin un monument de marmoră pe care a transcris cunoscutul epitaful.

Toți căți au scris până acuma despre Lazar au fost de acord, că acel epitaful este productul nemuritorului apostol.

Noi îl vom pune în paralelă cu un analog product al literaturii germane din evul de mijloc, și pe care l'am aflat în renumitul op „Bescheidenheit“ de *Freidank*.

(Măiestrul *Freidank*, — probabil pseudonume: *Der Freidenkender*, — a fost un poet călător după modelul renumiților trubaduri din sudul Franței, numită *Provençe*. La anul 1229 a luat parte sub conducerea împératului roman *Frideric al II-lea* la expedițiunea cruciată în Palestina. Opul lui numit: *Bescheidenheit*, ce s'ar puté traduce cu *înțelepciunea vieții*, *poezie pentru viață*, este o colecțiune, o comoră de maxime și proverbe, turnate în versuri scurte, rimate și forméză un product al posiei didactice de clasică însemnătate în literatura germană

din evul de mijloc. Din jumătatea primă a vécului XIII până în vécul XVI se ridicase acest op aproape la valoarea scripturii sante.)

Acest op cuprinde și următorul epitaful, scris în limba așa numită *mittelhochdeutsch*, care-i mult mai frumoasă ca și cea germână de ađi:

„Sus sprechen die dá sint begraben
„beide zen alten und zen knaben:
„daz ir dá sít, daz wáren wir,
„daz wir ná sín, daz werdet ir. —

Transcris în limba germână de ađi ar fi:

So sprechen die da sind begraben,
Beide zu den Alten und zu den Knaben:
Das ihr da seit, das waren wir,
Das wir nun sind, das werdet ihr.

Românesce:

Așa vorbesc cei îngropați aici,
Ambii către bătrâni și către copii:
Ceea-ce voi sunteți aici, aceea noi am fost,
Ceea-ce noi acum suntem, aceea voi veți fi.

Ér epitaful atribuit valorosului G. Lazar are următoriu text:

Viețnitoriule!

Stai puțin! și ceteșce,
Apoi te gândesce,
La trist'a omului sórte,
Nepregetătórea mórte.
Ce ești astăzi eu am fost
Asta s'ó o scii de rost.
Ce sunt eu acum — vei fi,
Când césul îți va veni. —

Aseménând aceste 2 producte aflăm, că ideia este aceeași. G. Lazar de sigur a împrumutat-o din productul literaturii germane, cu care se va fi ocupat cu ocaziunea studiării sale la universitatea din Viena. Literatura germână din vécurile XII și XIII îi va fi atras atențiunea cu atât mai vértos, cât ea cuprinde producte de o netrecétóre valóre literară și forméză un period de înflorire nu numai în literatura mai restrînsă germână, ci și în cea universală.

Epitaful lui George Lazar nu póte fi deci privit ca original, căci ideia, care-i în el capul lucrului, este împrumutată, ér forma poetică, în care este vèrsată aceea ideie, nu reprezintă nici o valóre artistică.

Am aflat de bine să fac această expunere și cred, că ea întru nimic nu va detrage din nimbul neprețuitului apostol și nu va altera măréța lui operă de redeșteptare a unui popor vital, dar lipsit de consciința individualității sale naționale.

Sibiu, 8 Decembre, 1896.

Dr. E. Cristea.

Din public. *)

Declarațiune.

Din cele publicate în numărul de ieri (274) al „Tribunei“ sub titlul „Literatură și cultură“ se vede, că dl Dr. E. Dăianu, s'a considerat atacat în persoana sa prin adiectivele „dăiană“ și „dăienest“, folosite de mine în răspunsul dat unui „re-censent“, și din acel motiv „pentru partea personală a cestiunii, dl Dr. Dăianu a dat la redacțiunea „Tel. Rom.“ o declarațiune spre publicare“.

În urma acesteia fmi țin de datorință să declar spre orientarea dlui Dr. E. Dăianu, că prin acel adiectiv n'am avut intențiunea să-l vatém, ba nici n'am avut gândit la persoana dsale, ci am voit numai să caracterizez modul în care onórea mea a fost atacată ca din senin în recensiuinea pseudonimului „Polixen“, în metaforă la haiducul binecunoscut în ținutul Sibiului, care înainte cu 2—3 decenii atăca viața și averea cetățenilor în mod ascuns.

Acésta pentru orientare dlui Dr. E. Dăianu.

Sibiu, 25 Decembre 1896.

Dr. V. Bologa.

Nota redacțiunei. Prin declarațiunea această credem, că domnul Dr. E. Dăianu personal e satisfăcut. Dacă însă Dsa totuși însistă să i-se publice declarațiunea, care ni-o a trimis, noi nu-i denegăm publicarea.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu este responsabilă.

Nr. 637/896

[188] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Loman, protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post de paroch dau suma anuală de 606 fl. 50 cr. despre cari informațiuni mai de aproape se pot trage dela oficiul protopresbiterat și comitetul parochial.

Concurenții au a-și așterne cererile, instruite conform normelor din vigôre, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Sebeș, 30 Novembre 1896.

In conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiterat al Sebeșului.
Sergiu Medean,
adm. prot.

Nr. 231/1896. Of. ppresb.

[189] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch din parochia de clasa a III-a Curtiuș prin această se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima lui publicare în „Telegraful Român“.

Dotățiunea împreună cu acest post sunt venitele fixe din parochia, cari tôte dau suma anuală de 252 fl. 10 cr. și despre cari se pot lua informațiuni mai detaiate dela subsemnatului oficiu protopresbiterat, precum și dela comitetul parochial.

Concurenții au a-și așterne petițiunile, instruite conform legilor în vigôre, la subscrisul în termenul deschis.

Deeș, 19 Novembre 1896.

Oficiul protopresbiterat al tractului gr. or. Deeș în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 290/96

[182] 2—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23. punct 5. și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin această conform ordinului Venerabilului Consistoriu arhidiececan din 9 Octobrie, a. c. Nr. 6668/96 Plen. se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Orăștiei.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroch în locul central al tractului în comuna bisericăscă Orăștie, conform concludului congresual din 13/25 Octobrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotățiunei protopresbiterale, pusă în vedere prin concludul sinodului arhidiececan din 5/17 Aprilie 1896, Nr. prot. 78. emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul arhidiececan „Rudolfin“ și taxele ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa primă din Orăștie.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888. și concursele lor instruite cu tôte documentele necesare să le așternă consistoriului arhidiececan în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“ alăturând la documente și o tabelă de calificațiune după rubricile indicate în provocatul regulament congresual §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat al tractului Orăștiei ținută în Orăștie la 28 Novembre 1896.

Nicolau Ivan, Nicolau Andreiu,
președinte. notariu.

Nr. 7983/Plen.

Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembre 1896.

Consistoriul arhidiececan.

Redactor prov. Gavriil Hango.

Nr. 501/1896.

[183] 2—3

CONCURS.

Fiind anulată alegerea din urmă de protopresbiter al tractului Deveii, pe baza statutului organic §. 63. combinat cu §. 23. punct 5. și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin această, conform ordinului Venerabilului Consistoriu Arhidiececan din 9 Octobrie. a. c. Nr. 6665. Plen. se publică concurs nou pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul acesta.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni tot odată ca paroch în locul central al tractului anume în comuna bisericăscă Deva conform concludului congresual din 13/25. Octobrie 1881. Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotățiunei protopresbiterale, pusă în vedere prin concludul sinodului arhidiececan din 5/17 Aprilie 1896 Nr. prot. 78., emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale anume: pausalul de cancelarie ce se dă din fondul arhidiececan Rudolfin, și taxele ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa II din opidul Deva.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin concludul congresual Nr. 111. din anul 1888. și concursele lor instruite cu tôte documentele necesare să le așternă consistoriului Arhidiececan în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificațiune după rubricile indicate în provocatul regulament congresual §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat al tractului Deva, ținută în Deva la 20 Novembre 1896.

Președinte:

Avram P. Păcurariu, Nicolau Sinca,
adm. protopresb. notariu.

Nr. 7881 Plen.

Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2 Decembre 1896.

Consistoriul Arhidiececan.

Nr. 541/896

[180] 3—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23. punct 5. și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin această, conform ordinului Venerabilului Consistoriu Arhidiececan din 9 Octobrie a. c. Nro. 6666 Plen. se publica concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Dobrei.

Fiitorul protopresbiter, ca atare va deveni totodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Dobra, conform concludului congresual din 13/25 Octobrie 1881 Nro. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotățiunei protopresbiterale, pusă în vedere prin concludul sinodului arhidiececan din 5/17 Aprilie 1896 Nro. prot. 78, emolumentele împreună cu acest post, sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul arhidiececan „Rudolfin“, și taxele, ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale.

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa I-a din Dobra.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin concludul congresual Nro. 111 din 1888, și concursele lor instruite cu tôte documentele necesare să le așternă consistoriului arhidiececan în restimp de 30 zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificațiune după

rubricile indicate în provocatul regulament congresual §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat al tractului Dobrei, ținută în Dobra la 19 Novembre 1896.

Președinte:

Avr. S. Păcurariu, Petru Hădan,
adm. prot.

Nro. 7845 Plen.

Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembre 1896.

Consistoriul arhidiececan.

Nr. 484.

[181] 3—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin această conform ordinului Venerabilului Consistoriu Arhidiececan din 9 Octobrie, a. c. Nr. 6664 Plen., se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul: Cetatea-de-pétra.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Fauresci, conform concludului congresual din 13/25 Octobrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotățiunei protopresbiterale pusă în vedere prin concludul sinodului Arhidiececan din 5/17 April, 1896 Nr. prot. 78, emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul arhidiececan „Rudolfin“, și taxele, ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa a III-a din parochia Fauresci.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888 și concursele lor instruite cu tôte documentele necesare să le așternă Consistoriului Arhidiececan în restimp de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificațiune după rubricile indicate în provocatul regulament congresual §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat al tractului: „Cetatea-de-pétra“, ținută în Surduc-Copalnic în 18 Nov. 1896.

Președinte:

Teodor Șovrea, Alex. Bărbos,
adm. prot. preot.

Nr. 7899/Plen.

Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembre 1896.

Consistoriul arhidiececan.

Sz. 7520/86 polg.

[187] 1—3

Hirdetmény.

Alôiriott mint a nagyszebeni kir. törvénytészek által kiküldött eljáró bíró ezennel közlésteszem, hogy Szent-Erzsébet község általános tagosítási ügyében az idôközben elhalt Roth Károly megválasztott mûködô mérnök helyett egy más mûködô mérnök megválasztása iránt határnapul 1897 évi január hó 18-ik napját d. e. 9 orakor a szt-erzsébeti községi irodába kitûzôm és az 1893 évi január hó 3-án 356 I. M. sz. alatt kiadott utasítás 61. §-a alapján felhívom azon birtokrendezési mérnököket, kik a mûködô mérnöki teendôket ezen községet illetôleg elvállalni szándékoznak, a szerzôdési pontozatok elôterjesztése mellett ajánlataikat, a mennyiben eddig még be nem adták, alolirhoz vagy az érdekelt felekhez a kitûzött határnapig küldjék be.

Tájékozásl megemlítettik, hogy a község határa 5622 holdnyi területet 8700 részlettel foglal magában, melybôl 2100 holdnyi terület erdô és legelô.

Mirôl az érdekelték a már megválasztott képviselôk által azzal értesítették, hogy a fenn hivatolt utasítás 65 §-a értelmében, a mennyiben a mérnök választást bármî okból elmulasztanak, a mûködô mérnököt feltétlenül a törvénytészek fogja ki-nevezni.

Azonkivül a hirdetmények 6 példánya a községi elôljároságnak a megfelelô közzététel céljából kiadatik.

A nagyszebeni kir. törvénytészek nevében, Nagyszebenben, 1896 évi deczember hó 17-én.

Mihály Dezsô,
eljáró bíró.

Nr. 195/1896.

[186] 2—3

Păduri de vëndare.

Biserica S. Nicolae din Brașov pune în exploatare și prin urmare în vëndare 261.55 hectare pădure de stejar la moșia „Sudiți“ și 117.9 hectare pădure de stejar la moșia „Meteleu“, ambele în județul Buzéu (România).

Ofertele însoțite cu vadiu de 5% din suma oferită se primesc atât la subscrisul comitet cel mult până la 31 Decembre v. a. e. cât și la domnul inginer hotarnic Teodor Berrea, din Bucuresci, strada Popa Tatu 33, unde se pot afla și condițiunile mai de aproape de exploatare și vëndare.

Brașov, 3 Decembre 1896 v.
Comitetul parochial al bisericeii române ort. res. dela St. Nicolae in Brașov.

David Almășan, Arseniu Vlaicu,
președinte. secretariu.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

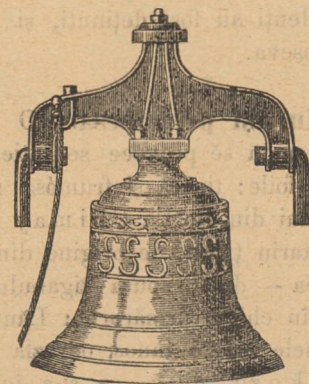
Antoniu Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanția pe mai mulți ani, provădute cu adiuștări de fer bătut, construite spre ale întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adiuștare de fer bătut, — ca și spre turnarea de tóce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

[11] 43—48

Preș-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Editura și tipariul tipografiei arhidiececane.